

XXXII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om private Veies Istandsættelse og Vedligeholdelse.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de December 1862).

Udvalget anerkjender, at det foreliggende Lovforflag berører et Forhold, som hidtil ikke har været paaagtet i Lovgivningen, men som i Virkeligheden hyppigt forekommer og ofte giver Anledning til uløselige Vanstueligheder. Eftersom det derfor maa betegnes som yuseeligt, at der angaaende de paagjældende Forhold gives bestemte Regler, saaledes maa Udvalget ogsaa erkjende, at det af Forslagstilleren fremlagte Udkast i sine Hovedtræk turde egne sig til at lægges til Grund for en Ordning i saa Henseende. Med Hensyn til Udkastets enkelte Bestemmelser troer Udvalget imidlertid at maatte fremsætte følgende Bemærkninger.

I § 1, der angiver Omfanget af de Forhold, paa hvilke Loven skal finde Anvendelse, omtales ogsaa Veie paa Kjøbstadgrund. Da imidlertid Veivæsenet paa Kjøbstadgrund ofte frembyder Særegenheder, der ikke godt lade sig regulere efter de for Landsfogne passende Forskrifter, men muligens tildeels egne sig til at ordnes i Righed med hvad der gjælder for Veivæsenet paa Københavns Grund, anseer Udvalget det for rettest i nærværende Lovudkast ikke at tage Hensyn til andre Veie end dem, der ere beliggende i de egentlige Landsfogne.

Redaktionen af nærværende Paragraf turde for Tydeligheds og Nøiagtigheds Skyld i flere Henseender trænge til en Omarbejdelse, og foreslaaer derfor Udvalget, at Paragrafen i dens Heelhed affattes som nedenfor angivet.

Foran Udkastets § 2, der angiver de Regler, der ved Afgjørelsen skulle iagttages, vil det formeentlig være rettest at indstyre en Paragraf om Berammelse af et Møde paa Aftstedet, om de Paagjældendes Indvarsling m. v. Naar vi ved Slutningen af denne Paragraf have tilføjet en Bestemmelse om, at Forstanderskabet skal afgjøre, af hvem „de foreløbige“ Udgifter skulle udredes, have vi derved tænkt paa mulige Udgifter til Tilveiebringelse af Kort, Udskrifter af Møteprotokoller eller desl., ligesom ogsaa paa mulige Udgifter ved Indvarslinger.

Udkastets § 2 bliver herefter § 3. Naar det i denne Paragraf i Udkastet er foreslaaet, at der ved Fordelingen af Omkostningerne til Veiens Istandsættelse ordentligviis skulde tages fornemmelig Hensyn til Hartornet og Arealet, da formener Udvalget, at der maa tages afgjørende Hensyn til den Nytte, Enhver har af Veien, en Nytte, som ingenlunde afhænger af Hartornets eller Arealets Størrelse, ihvorvel disse Punkter i givne Tilfælde selvfølgelig kunne have deres Betydning.

Et Mindretal (S. Pederfen og J. J. Christensen) have stillet et Underændringsforflag til det af Udvalget stillede Forflag, sigtende til nærmere at bestemme Begrebet „Nytte og Brug“ i Udkastets § 2, idet de formene, at Veien for det paagjældende Eierlag maa betragtes som en Eenhed, og at der saaledes ikke billigviis kan paalægges de Grund-